

Osvald Helmuth-Filmen

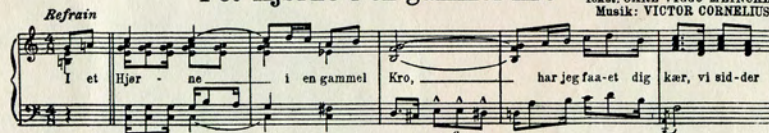

En fuldendt Gentleman

I et Hjørne i en gammel Kro

Tekst: CARL VIGGO MEINCKE
Musik: VICTOR CORNELIUS

Refrain

I et Hjør - ne i en gammel Kro, har jeg faa-et dig kær, vi sid-der

Man kan dumpe ind i Eventyret,
særlig naar Gud Amor staar for Styret.
Den Slags Ting er ikke let at overse.
Det kan for Eksempel ske

Han: i et Hjørne i en gammel Kro
har jeg faaet dig kær,
vi sidder her
i Fred og Ro.

Kroen ligger langt fra Alførvej,
ingen Lyde os naaer
kun Uhret slaar
for dig og mig.

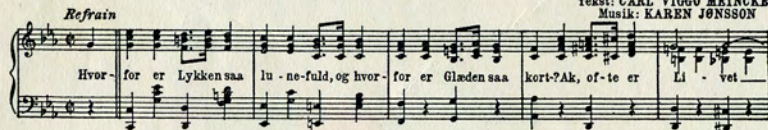
Hun: Naar jeg ser dine Øjne,
slaar jeg mine ned,
for de er saa forfløjne,
er det Kærlighed —?

Han el. begge: I et Hjørne i en gammel Kro
man hinanden forstaar,
naar Hjertet slaar,
og man er to.

Hvorfor er Lykken saa lunefuld-?

Tekst: CARL VIGGO MEINCKE
Musik: KAREN JØNSSON

Refrain

Hvor- for er Lykken saa lu - ne-fuld, og hvor- for er Glæden saa kort? Ak, of- te er Li - vet

Naar vi er glade, ler vi,
saa er vort Liv en Leg,
men altfor ofte ser vi,
at Lykken gaar sin Vej.
Drømmen om trofast Kærlighed
slutter, før selv vi ved.

Hvorfor er Lykken saa lunefuld,
og hvorfor er Glæden saa kort —?
Ak, ofte er Livet saa meningsløst haardt.

Hvorfor dog stole paa Kærlighed
og hvorfor dog smile derved —?
For Smilet bli'r Taarer,
for Solen gaar ned.
Den Ven du tror holder a' dig,
maaske gaar han fra dig,
alt det, han gav dig sit Ord paa
og svor paa,
er glemmt.

Hvorfor er Lykken saa lunefuld,
og hvorfor er Glæden saa kort?
Og ham, som du elsker,
hvorfor gaar han bort?

OSVALD HELMUTH-Filmen

En fuldendt Gentleman

Instruktion:

**LAU LAURITZEN jun. og
ALICE O'FREDERICKS**

Tone: Poul Bang

Fotograf: Fut Jensen

Musik:

**Victor Cornelius, Willy Kierulff og
Karen Jønsson**

Tekst:

**Osvald Helmuth, Carl Viggo Meincke
Flemming Geill**

Orkester: **ERIK TUXEN**

Instrumentation: Peter Deutsch

Produktion: **ASA** Lyngby.

Eneret: **TEATRENE'S FILMS-KONTOR A/S**

I Hovedrollerne:

Spækhøker Mortensen OSVALD HELMUTH
Baron Henrik Falkenstjerne Lau jun.
Søstrene
Bodil v. Hauch Oda Pasborg
og
Karen v. Hauch Karen Jønsson
Grev Urne Albrecht Schmidt
Grevinde Urne E. N. Stein
Deres Søn, Grev Tage Eigil Reimers
Ulla Platen Else Jarlbak
Kammerjunker Gothenburg Thorkild Lauritzen
Apotekerinde Hornfleth Erika Voigt
Inspektør Boye Knud Almar
En Chauffør Alex Zander
En Stuepige Carola Merrild
og Lille Budden og Hunden »Columbus«.

En fuldendt Gentleman.

Spækhøker Mortensen eller »Hr. Mortensen«, som han ynder at kalde sig, er Typen paa den danske Middelstandsmand — med al Nationens Godmodighed og Lune præget i alle Træk. Han har en Viktualieforretning i det indre København

og ejer det Hus, han bor i, — desuden er han Far til 4 Børn. Kun een Sorg tynger hans Sind, han er Enkemand.

Paa Kvisten i hans Hus bor to forældreløse unge Piger, de er Søstre og fører en graa og trist Tilværelse, den ene er Syerske og den anden Spillelærerinde for Gadens Børn. Mortensen har tabt sit Hjerte til den ældste af Søstrene, den stille og fine Bodil, hun staar som Idealet paa en Hustru og Mor for hans Børn. Mange Gange har han friet, men blidt og bestemt har hun afslaaet hans Tilbud. Men Mortensen er ikke Typen som giver op, og dybt i hans Hjerte lurer et lille Haab.

Søstrene har af deres smaa Penge sparet Hundrede Kroner sammen, og da Mortensen en Dag begiver sig paa en billig »Selskabsrejse« til Monte Carlo, beder den yngste af Søstrene ... den impulsive Karen ... ham om at tage Pengene med og prøve Lykken for dem ved Rouletten. Og det sensationelle sker, Mortensen, Spækhøkeren fra Blaagaardsgade, der ikke forstaar et Ord af Spillet eller Sproget, »sprænger Banken« i Monte Carlo!!!!

Ude af sig selv af Glæde, belæst med sin Gevinst, forlader han Casinoet, da han pludselig faar et Chock, en elegant ung Mand hæver en Revolver for at begaa Selvmord ... Mortensen styrter til! Den unge Mand er en ung dansk Baron, han har spillet alt bort, og har ingen Udvej, men Mortensen, der synes godt om ham, faar en genial Idé. Mod et stort Honorar engagerer han Baronen til at forsøge paa at gøre den forhenværende Spækhøker til »En fuldendt Gentleman«, thi som saadan tør han atter nærme sig sin Udkaarne.

Søstrenes Gevinst paa Hundredkronesedlen er 3600 Kr. De jubler over de mange Penge, og bliver enige om at købe

Sol og Glæde for dem. Trætte af deres ensformige, graa Tilværelse, beslutter de at ekvipere sig flot og holde Sommerferie paa et skønt Slot, der modtager betalende Gæster. Nu vælter Oplevelserne ind over dem, accepteret af det gode Selskab ... omsværmet af den mandlige Ungdom, nyder de Livet i fulde Drag, indtil den smukke og hjerteløse Ulla Platen krydser deres Vej.

Optændt af Jalousi over Søstrenes Succes, specielt hos hendes egen Tilbeder, planlægger hun en ondsindet Intrige. Truende Skyer samler sig om de intetanende Søstres Hoveder ... da ankommer to nye Gæster til Slottet. Hr. Mortensen med sin Ven Baron. Mortensen er næsten ukendelig, omtrent slank, elegant klædt, braser han ind ad Døren fulgt af Børn og Chauffør, hans glade Latter runger gennem de fornemme Sale.

Beundrende ser han, hvorledes Bodil i de smukke Omgivelser er blevet en straalende sund og glad ung Kvinde, og med Sorg konstaterer han, at hun har tabt sit Hjerte til den unge Grev Tage Urne, der bor paa Slottet med sine Forældre og Søster. Endelig opgiver Mortensen sin hemmelige Drøm, bandlyser enhver Tanke om Ægteskab, og bestemmer sig til at rejse, men Skæbnen vil det anderledes.

Ulla Platens ondsindede Intrige bliver Aarsagen til Mortensens senere Lykke, han faar Lejlighed til at vise sit djærve Mandfolkemod og gode Hjerte, kraftigt støttet af sin Ven Baron, denne har ganske vist en helt privat Grund til at støtte Mortensen i hans uselviske Kamp for Søstrenes Lykke, idet han har forelsket sig i den yngste Søster, den lille, sortøjede Karen.

Efter en drastig aandelig saavel som legemlig Kamp, staar Mortensen som Sejrherr paa Valpladsen, og det bliver af Bodils Mund, han hører de eftertragede Ord, hun siger af et ærligt Hjerte:

Jeg holder af dig... du er en fuldendt Gentleman.

Jeg vil ud, jeg vil bort, jeg vil væk herfra

Tekst: CARL VIGGO MEINCKE
Musik: VICTOR CORNELIUS

Refrain

Jeg vil ud, jeg vil bort, jeg vil væk herfra, bort fra mør-ke Stu-er, Møl og Ju-le-flu-er,

Solen ler over Taarn og Tag,
det er et dejligt Vejr,
der er skønt paa en Sommerdag
imellem grønne Træer,
derfor vil jeg stikke hjemmefra
ud'n at spør' om Lov,
man maa nemlig ikke glemme, a'
der er Sjøv
i den grønne Skov:

Jeg vil ud, jeg vil bort, jeg vil væk herfra,
bort fra de mørke Stuer,
Møl og Julefluer,
ud til grønne Marker, hvor de røde Køer de staar og Stange-Buher:
Buh — Buh —!
Jeg vil ud, jeg vil bort, jeg vil væk herfra,
ud hvor Kilden klukker,
ud hvor Pigen sukker,
ud hvor Spættten hugger løs i Barken, mens en Gøg fra Toppen kukker.
Kuk — Kuk — Kuk —!
Dreng og Pige morer sig —
med og uden Ring —
og er der en Ven til mig,
saa gør det heller ingenting.
Jeg vil ud, jeg vil bort, jeg vil væk herfra,
bort fra Byens Gader
med de graa Façader,
ud hvor Skovens Fugle med os andre synger Elskovsserenader:
Aa — aa —aa —!

Det har en mægtig Fremtid for sig.

Refrain

Tekst: Flemming Geill og Oswald Helmuth
Musik: Willy Kierulff

Tun-ge, den er mør, den har væt i Mun-den før, den har'n mæg-tig Frem-tid
gl-sie-ren, som fandt paa, at Hug-orm er pl-kant, han har'n mæg-tig Frem-tid
ind-ført i min Bog, er De alt-saa rig-tig klog? Den har'n mæg-tig Frem-tid

Værs'go, kom kun hen og smag paa Varerne, for de er første Klasse A!
Alle Folk i Byen kommer færende, her kan de faa, hvad de vil ha'.
Her er Sværen sprød og Rabatten blød, her er ingen Varenød.

Prøv min Tunge, den er mør,
den har væt i Munden før,
den har'n mægtig Fremtid for sig.
Og min prima ferske Laks,
den er salt, det ser man straks,
den har'n mægtig Fremtid for sig.
Denne sylrlige Agurk
er en hidsig lille Purk,
naar man lægger den paa Stegen, gaar den lige durk.
Kom og se og køb og spis!
Her er Mad i Alenvis.
den har'n mægtig Fremtid for sig.

Komme, hvad der komme vil.

Tekst: Flemming Geill og Osvald Helmuth
Musik: Willy Kierulff

Refrain
mf. f

Jeg har haft et Svineheld,
men jeg si'r alligevel,
Penge er nu ikke altid nok.
Selv om jeg har flere Læs
af det Skidt, saa syn's jeg næs-
ten, at jeg er ganske overlødig.

Komme, hvad der komme vil!
Taare hold op og trill!
Jeg skal aldrig mere røre Farser.
Jeg bli'r Miljonær og Lord
li'som ham, Rokkeford,
ham, der gaar og vader i Dollarser.
Jeg kan spise Middag paa »La Reine«,
saad'n at alle Tjernerne maa segne.
Komme, hvad der komme vil,
bar' der er Rødbeder till!
Ih, hvor bli'r det, uh, hvor bli'r det dejligt! dejligt!

Fiderullalej.

Tekst: Flemming Geill og Osvald Helmuth
Musik: Willy Kierulff

Refrain

Natten var kølig, og jeg var saa varm,
dengang jeg traf Agnete.
Jeg var fra Herning, og hun var fra Tarm,
men man ku' slet ikke se de',
saa jeg letted' paa Laaget og sa' »Ej ej!
Fiderullalej, fiderullalej!

Skønt mit Navn er Hr. Jensen, saa kald De mig,
fiderullalej!
for Kaj!
Jeg synes, at vi to skal følges
og ikke staa her og forkøles.
Skal vi nappe et Stykke med Lev'rpostej,
fiderullalej,
hos mig?<